

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. 8. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Suka a soudců JUDr. Zdeňka Jaroše a Mgr. Františka Pokorného

takto:

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň – město **se** dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň – město ze dne 13. 6. 2019 č. j. 1 T 37/2019 – 142 **ve výroku o trestu** a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že **se** obžalovaná H. Š. **odsuzuje** dle § 325 odst. 1 trestního zákoníku s použitím § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců**, jehož výkon **se** jí dle ustanovení § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku **se** obžalované dále **ukládá**, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržela nadměrného požívání alkoholických nápojů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná H. Š. uznána vinnou přečinem hanobení národa rasy etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pokračujícím přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a pokusem přečinu násilí proti úřední osobě dle § 21 odst. 1 k § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku na tom skutkovém základě, že v Plzni dne 29.7.2018 kolem 02:15 h v Doudlevecké ulici č. 24 v baru „777“ v jeho otevírací době za přítomnosti J. I., nar. , a nejméně dvou dalších hostů po předchozím požití alkoholických nápojů nejméně řekla jednak poškozenému ukrajinské národnosti V. A., nar. , „Ukrajinci nejsou lidi, ukrajinský kokote, špína ukrajinská“, jednak pošk. J. I. „slovenská píča“, a dále na adresu obou, aby „Slováci, Ukrajinci a všechna ta verbež šli do píči, aby vypadli z České republiky, že jsou zloději,

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

kterí tu kradou práci“, přičemž postupně oba jmenované napadla i fyzicky, čímž jim způsobila hematomy a škrábance bez nutnosti následného lékařského ošetření, načež v době kolem 02:23 h po dostavení se přivolané hlídky policie ČR ve složení prap. Bc. P. K., nar. , a prap. P. N., která obžalovanou vyzvala k uhrazení útraty a opuštění podniku, obžalovaná vykročila máchajíc oběma rukama ve výši hlavy proti prap. Bc. K., avšak v důsledku ustoupení jmenované zpět a nutnosti použít donucovací prostředky k fyzickému kontaktu nedošlo.

2. Za tuto trestnou činnost byla obžalovaná h. Š. odsouzena k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku.
3. Proti tomuto rozsudku si v zákonné lhůtě podal odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-město, přičemž odvolání zaměřil výhradně proti výroku o trestu. V odůvodnění podaného odvolání odvolatel namítl, že nesouhlasí se zhodnocením přitěžujících a polehčujících okolností včetně přístupu obviněné ke svému trestnímu stíhání, který demonstrovala zcela lhostejným postojem k osobám poškozených. Podle odvolatele měl být obžalované uložen trest odnětí svobody ve vyšší výměře a to nejméně jeden rok, přičemž výkon trestu měl být odložen na přiměřenou zkušební dobu nejméně osmnácti měsíců. V jiné souvislosti státní zástupce připomněl a doložil, že obviněná aktuálně čelí dalšímu trestnímu řízení v souvislosti s obdobnou trestnou činností, byť „pouze verbální“, neboť hanobila romské etnikum. Podle odvolatele je tedy zřejmé, že si z vedeného trestního řízení nevzala žádné ponaučení. Dále odvolatel navrhl, aby bylo obžalované uloženo omezující opatření zdržet se požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek.
4. Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podaného odvolání přezkoumal v intencích ustanovení § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku o trestu, jakož i předcházejícího řízení, přičemž vycházel zejména z konkrétně uplatněných námitek odvolatele. Na základě tohoto postupu dospěl Krajský soud v Plzni k následujícím zjištěním a závěrům.
5. Především je třeba uvést, že řízení předcházející vydání napadeného výroku netrpí procesními vadami, pro které by bylo třeba napadený rozsudek rušit z titulu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ostatně odvolatel konkrétní procesní námitky ani neuplatnil.
6. Pokud jde o napadený výrok o trestu, shledal krajský soud podané odvolání zčásti důvodným. Soud prvního stupně sice správně uvážil veškerá rozhodná kritéria a adekvátně postihl i polehčující a přitěžující okolnosti případu, ovšem ve světle těchto zjištění uložil nepřiměřeně mírný trest. Vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalované soud prvního stupně správně volil ryze výchovný druh trestu v podobě podmíněného odnětí svobody, přičemž výměra trestu v jedné osmině zákonné trestní sazby je sice shovívavá, ale vzhledem k okolnostem nejzávažnějšího deliktu (přečin násilí proti úřední osobě), který zůstal toliko ve stádiu pokusu, ještě akceptovatelná. Stanovení zkušební doby podmíněného odsouzení na samé spodní hranici zákonného rozmezí (jeden rok až pět let) je však již nutno vnímat jako nepřiměřeně mírný postup ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Z tohoto důvodu krajský soud napadený výrok o trestu zrušil a postupem dle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozhodl tak, že obžalované uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu osmnácti měsíců. Současně shledal důvodnou námitku odvolatele týkající se přiměřeného omezení ve zkušební době podmíněného odsouzení. Krajský soud jako soud odvolací má za to, že je třeba reagovat na inklinaci obžalované k nadměrnému požívání alkoholických nápojů, které v dané konkrétní věci významně spolupůsobilo při spáchání projednávaného skutku. Proto krajský soud obžalované uložil, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržela nadměrného požívání alkoholických nápojů. Jde o logický a důkazně podložený postup, který nelze negovat poukazem na sporný výklad pojmu nadměrného požívání alkoholických nápojů. Podle krajského soudu jde o stav, kdy člověk v důsledku požívání alkoholických nápojů ztrácí kontrolu nad svým chováním a uchyluje se k porušování základních

společenských norem a to především norem trestního práva. Uložení tohoto omezení soud usiluje o odstranění kriminogenního faktoru ze života pachatele s cílem zajistit, aby vedl v budoucnu řádný život a nebyl hrozbou zájmům chráněným trestním zákonem. Na straně druhé nejde o absolutní zákaz požívání alkoholických nápojů, neboť chybí průkaz závislosti na alkoholu. V dané konkrétní věci bude na samotné obžalované, aby účinně limitovala požívání alkoholu, neboť případné projevy zjevné opilosti by v jejím případě mohly být vnímány jako porušení podmínek podmíněného odsouzení.

7. Pokud se odvolatel v podaném odvolání domáhal ještě přísnějšího trestu, dlužno připomenout, že krajský soud nemůže akceptovat argument dalšího trestního stíhání (podle samotného odvolatele ovšem dosud dokonce nezahájeného), neboť v trestním právu platí princip presumpce neviny, který prolamuje pouze **pravomocné** odsouzení. Navíc již okresní soud správně ve prospěch obžalované uvážil i zjištění, že od spáchání projednávané trestné činnosti uplynula doba (přibližně) jednoho roku.
8. Ze všech shora uvedených důvodů Krajský soud v Plzni k odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-město napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 7. 8. 2019

JUDr. Milan Suk v. r.
předseda senátu